

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Janou Příbylovou ve věci

žalobkyně: **J. Š.**, IČO xxx

sídlem xxx xxx, xxx xxx

zastoupená advokátem JUDr. Arturem Ostrým
sídlem Arbesovo náměstí 257/7, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **J. H.**, narozený xxx

bytem xxx xxx xxx, xxx xxx xxx

zastoupený advokátem JUDr. Jakubem Vozábem, Ph.D.

sídlem Pod vilami 747/10, 140 00 Praha 4

o zaplacení 695 865 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 174 137 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala stanovení povinnosti žalovanému zaplatit žalobkyni částku 521 728 Kč, se zamítá.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 146 237 Kč k rukám zástupce žalovaného JUDr. Jakuba Vozába, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala zaplacení částky 695 865 Kč s odůvodněním, že dodala společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o. zboží specifikované v dodacích listech č. DOD161649 (26. 9. 2016), DOD170288 (9. 3. 2017), DOD171783 (5. 6. 2017), DOD172612 (21. 7. 2017), DOD172138, 2120006044 (17. 8. 2017), 2120006109 (22. 8. 2017), EXV1760207 (31. 8. 2017), 2120006659 (19. 9. 2017), 2120006674 (20. 9. 2017), 2120007411 (27. 10. 2017), 2120007537 (3. 11. 2017), 2120007833 (21. 11. 2017), 2178639, 2178674, 2178683, 2178688, 2178690 a 212007998 (1. 12. 2017) a za dodání tohoto zboží jí vyfakturovala žalovanou částku. Na základě insolvenčního návrhu podaného likvidátorem dne 28. 12. 2017 bylo proti společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o. zahájeno insolvenční řízení. Povinnost podat insolvenční návrh nicméně dopadala na žalovaného, který byl xxx společností do 15. 12. 2017. Ten podle žalobkyně musel o úpadku společnosti vědět nejpozději 1. 1. 2016, kdy měla společnost splatné závazky vůči třem věřitelům (K. Š., J. N. a společnosti MILOVICE s.r.o.). Přestože žalobkyně své pohledávky uplatnila v insolvenčním řízení, její pohledávky v něm nebyly zcela uspokojeny. Pokud by přitom žalovaný podal insolvenční návrh včas, ke vzniku škody by nedošlo.
2. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Namítal, že žalobkyně fakturovala zboží, které si společnost Cxxx xxx xxy s. r. o. neobjednala a které jí nikdy nebylo dodáno (zejména jí nikdy nedodala zboží uvedené na dodacích listech datovaných 1. 12. 2017 a na dodacích listech č. DOD172612 a EXV1760207), a pohledávky na zaplacení kupní ceny, uplatněné v insolvenčním řízení, tak neexistují, a že společnost měla v rozhodné době majetek v hodnotě 10 299 173,63 Kč, přesahující výši závazků, a nebyla tedy v úpadku.
3. Usnesením ze dne 3.11.2023, č. j. 5 Cmo 62/2022- 508, Vrchní soud v Praze jako soud odvolací zrušil rozsudek soudu prvního stupně s tím, že žalobkyni již vznikla škoda spočívající v rozdílu mezi výší zjištěných pohledávek a výší uspokojení, které jí bylo na tyto pohledávky vyplaceno v rámci insolvenčního řízení. Soud prvního stupně se s ohledem na svůj právní závěr o absenci vzniku škody na straně žalobkyně nezabýval otázkou naplnění dalších dvou předpokladů pro nárok žalobkyně na náhradu škody dle § 99 insolvenčního zákona (viz výše odstavec 11.), případně okolnostmi vylučujícími odpovědnost žalovaného za škodu. Soud se tedy bude zabývat otázkou, zda žalovaný porušil povinnost podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o úpadku Společnosti a zda je dána příčinná souvislost mezi porušením této povinnosti žalovaného a vznikem škody.
4. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že částka 695 865 Kč, která je uplatňována touto žalobou, je částkou, která je uplatňována žalobkyní v insolvenčním řízení dlužníka společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o. v likvidaci, že společnost Cxxx xxx xxy s. r. o. byla založena dne 24. 6. 2014 a žalovaný byl jejím xxx do 15. 12. 2017.
5. Fakturami a dodacími listy bylo prokázáno, že žalobkyně žalovanému vyfakturovala za dodání zboží specifikovaného v jednotlivých dodacích listech částku 621 555,90 Kč. Níže je uveden přehled dodávek s uvedením data vystavení dodacího listu, označení dodacího listu, označení faktury, která se k dodacímu listu podle popisu dodávky vztahuje, a vyfakturované částky.

Datum vystavení dodacího listu	Dodací list	Faktura	Vyfakturovaná částka (Kč)	Číslo pohledávky
9. 3. 2017	DOD170288	2178482	1 122,00	122

5. 6. 2017	DOD171783	2178506	19 410,00	146
23. 6. 2017	DOD172138	2178530	15 211,00	169
21. 7. 2017	DOD172612	2177654	30 047,30	57
17. 8. 2017	2120006044	2178543	19 718,00	179
22. 8. 2017	2120006109	2178635	21 054,00	264
31. 8. 2017	EXV1760207	2175944	48 626,50	43
19. 9. 2017	2120006659	2178647	23 489,00	276
20. 9. 2017	2120006674	2178628	13 497,00	258
26. 9. 2016	DOD161649	2178666	18 789,00	295
27. 10. 2017	2120007411	2178658	16 945,00	287
3. 11. 2017	2120007537	2178654	52 843,00	283
21. 11. 2017	2120007833	2178641	43 007,00	270
1. 12. 2017	2178639	2178639	43 130,70	268
1. 12. 2017	212007998	2178653	15 815,00	282
1. 12. 2017	2178674	2178674	63 777,90	303
1. 12. 2017	2178683	2178683	247 771,60	311
1. 12. 2017	2178688	2178688	1 004,30	312
1. 12. 2017	2178690	2178690	607,40	314

6. E-mailem S. F. ze dne 21. 7. 2017 bylo prokázáno, že společnost Cxxx xxx xxy s. r. o. si od žalobkyně objednala materiál uvedený na dodacím listu č. DOD172612.
7. Dohodami o rozvázání pracovního poměru ze dne 24. 11. 2017 a potvrzeními o zaměstnání ze dne 1. 12. 2017 bylo prokázáno, že pracovní poměr P. C. a P. C. ke společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o. skončil 30. 11. 2017.
8. Výsledkem svědka P. C., bývalého zaměstnance společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o., bylo prokázáno, že společnost Cxxx xxx xxy s. r. o. odebírala od žalobkyně stavební materiál. Svědek byl majitelem společnosti pověřen k nákupu materiálu a podepisování dodacích listů. Nákup materiálu probíhal tak, že svědek navštívil provozovnu žalobkyně (stavebniny), zaměstnancům specifikoval požadovaný materiál, ti podle jeho požadavků sestavili dodací list a materiál zahrnutý do dodacího listu naložili oproti jeho podpisu do auta. V něm svědek materiál dopravil do místa realizace konkrétního projektu. Na dodacím listu se vždy poznamenalo označení projektu tak, aby bylo možno přiřadit k dodacím listům příslušné faktury. Dodací listy svědek odevzdával žalovanému s tím, že v určitých intervalech docházelo k jejich následné fakturaci. Na konci listopadu v pátek

žalovaný svolal zaměstnance do své kanceláře, kde jim rozdál výpovědi. Jejich pracovní poměr skončil ke konci měsíce. Na dodacích listech č. 2120006674, DOD171783, DOD161649 a DOD170288 se nachází podpis svědka. Dodací listy č. 2120006109, 2120006044 a DOD172138 podepsal pan K., který byl stejně jako svědek pověřen nákupem materiálu. Zboží, které je uvedeno na dodacím listu č. 2178683 vydá cirká na pět nákladůků. Dodací list nedává smysl ani svým obsahem.

9. Výslechem svědka P. C., bývalého zaměstnance společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o., bylo prokázáno, že svědek u společnosti pracoval jako xxx xxx výroby pro Milovice. Zásobování měl na starost jeho bratr P. C.. Pokud nebyl na pracovišti přítomen, pro materiál jezdil pan K. nebo svědek. Svědek tedy podepisoval také dodací listy. Žádný z dodacích listů, které jsou předmětem řízení, však nepodepsal. Společnost měla se žalobkyní dohodnutý rabat (slevu z prodejní ceny). Veškeré zboží, které si svědek odvážel, bylo zaneseno do dodacího listu. Ke každé dodávce se vystavily dva dodací listy. Jeden se zakládal do archivu a druhý byl přílohou faktury. Dodávky uskutečněné v průběhu měsíce se vždy fakturovaly na konci měsíce. Faktury, zasílané žalobkyní, se kontrolovaly podle dodacích listů založených v archivu. Po skončení pracovního poměru probíhaly ještě dokončovací práce jako dokončování omítek atp. V žádném případě však již nedocházelo k odběru stavebního materiálu typu paleta s cihlami.
10. Výslechem svědka M. K., bývalého zaměstnance společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o., bylo prokázáno, že svědek u společnosti pracoval jako xxx. V době nepřítomnosti P. C. odebíral od žalobkyně zboží. Na dodacích listech č. 2120006109, 2120006044 a DOD172138 se nachází jeho podpisy.
11. Výslechem svědka U. bylo prokázáno, že svědek pro společnost Cxxx xxx xxy s. r. o. zajišťoval xxx, obvykle odvážení odpadů ze stavby. V jednom případě převzal od žalobkyně na přání žalovaného zboží uvedené na dodacím listu č. 2120007411, jenž osobně podepsal.
12. Výslechem svědka F. ze dne 30.6.2020 bylo prokázáno, že tento podepsal dodací listy č. 2120006659 a 2120007537.
13. Výslechem žalobkyně bylo prokázáno, že pokud si někdo přijel pro zboží, vystavil se dodací list s příslušným datem. Následně probíhala fakturace odebraného zboží. Bylo přitom běžnou praxí, že se jednou fakturou fakturovalo více dodacích listů. Dne 1. 12. 2017 fakticky dodání žádného zboží neproběhlo.
14. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2018, č. j. MSPH XXX-A-10, bylo prokázáno, že dne 5. 2. 2018 byl zjištěn úpadek společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o. v likvidaci.
15. Příhláškou pohledávky ze dne 15. 1. 2018 bylo prokázáno, že žalobkyně v insolvenčním řízení uplatnila pohledávky v celkové výši 2 062 006,04 Kč. Částky, které jsou předmětem řízení v posuzované věci, byly v insolvenčním řízení uplatněny jako pohledávky uvedené v přehledu v odstavci 6 odůvodnění.
16. Protokolem ze zvláštního přezkumného jednání ze dne 24. 4. 2019, č. j. MSPH XXX-B-24, a seznamem přihlášených pohledávek (přezkumným listem) ze dne 24. 4. 2019, č. j. MSPH XXX-B-26, bylo prokázáno, že insolvenční správce popřel pohledávky č. 57 a 303 co do pravosti. Ostatní pohledávky byly zjištěny.
17. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2022, č. j. MSPH XXX-B-47, a usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2023, č. j. MSPH XXX-B-49, bylo prokázáno, že k uspokojení zjištěných pohledávek žalobkyně ve výši 1 973 519,90 Kč byla určena částka 272 882,13 Kč. Pohledávky žalobkyně tak byly uspokojeny v míře 13,8269 %.
18. Trestním příkazem Okresního soudu v Nymburce ze dne 26. 2. 2021, č. j. 4 T 20/2021-830, bylo prokázáno, že žalovaný byl odsouzen za to, že v období od ledna do prosince 2017 vyplatil z majetku společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o. v likvidaci 720 468 Kč, ačkoli si byl vědom, že se společnost nachází v platební neschopnosti.

19. Seznamem závazků ze dne 9. 1. 2017, podepsaného xxx společností Cxxx xxx xxxy s. r. o. v likvidaci K. H., bylo prokázáno, že společnost měla závazek vůči věřiteli J. K. ve výši 200 722 Kč, splatný 30. 12. 2016, závazky vůči společnosti SIGONA, spol. s r.o. ve výši 1 262 699,80 Kč na základě faktur splatných od 25. 10. 2016 a závazky vůči J. V. a Z. H. ve výši 442 524,40 Kč na základě faktur splatných od 7. 6. 2016.
20. Příhláškou pohledávky č. P1 bylo prokázáno, že společnost SIGONA, spol. s r.o. měla vůči společnosti Cxxx xxx xxxy s. r. o. pohledávku na zaplacení pozastávky ve výši 8 672,80 Kč, splatnou 25. 10. 2016, pozastávky ve výši 3 578 Kč, splatnou 25. 11. 2016, a pozastávky ve výši 57 418,60 Kč, splatnou 23. 12. 2016.
21. Příhláškou pohledávky J. V. do XXX-P33-1 bylo prokázáno, že J. V. uplatnil v insolvenčním řízení pohledávky za společností Cxxx xxx xxxy s. r. o. v likvidaci v celkové výši 442 524,40 Kč skládající se z jednotlivých pohledávek se splatností mezi 30.1.2016 a 11.2.2017.
22. Příhláškou pohledávky Milovice s.r.o. č.j. XXX-P12-1 bylo prokázáno, že Milovice s.r.o. uplatnila v insolvenčním řízení pohledávky za společností Cxxx xxx xxxy s. r. o. v likvidaci v celkové výši 128 573,20 Kč skládající se z jednotlivých pohledávek se splatností mezi 25.11.2015 a 22.6.2017.
23. Příhláškou pohledávky žalobkyně č.j. XXX-P3-21 bylo prokázáno, že žalobkyně uplatnila pohledávky specifikované v dodacích listech č. DOD161649 (26. 9. 2016), DOD170288 (9. 3. 2017), DOD171783 (5. 6. 2017), DOD172612 (21. 7. 2017), DOD172138, 2120006044 (17. 8. 2017), 2120006109 (22. 8. 2017), EXV1760207 (31. 8. 2017), 2120006659 (19. 9. 2017), 2120006674 (20. 9. 2017), 2120007411 (27. 10. 2017), 2120007537 (3. 11. 2017), 2120007833 (21. 11. 2017), 2178639, 2178674, 2178683, 2178688, 2178690 a 212007998 (1. 12. 2017) a za dodání podle těchto dodacích listů vystavila faktury uvedené v žalobě. U každé jednotlivé pohledávky je jako důvod vzniku uvedena ústní objednávka a u dalších okolností je uvedeno „fa“ a číslo konkrétní faktury odpovídající číslům uvedeným v žalobě, žádné další okolnosti doplněny nejsou.
24. Na základě zjištěných skutečností soud dospěl k tomuto závěru o skutkovém stavu věci. Žalobkyně dodala žalované zboží uvedené v dodacích listech DOD170288, DOD171783, DOD172138, 2120006044, 2120006109, 2120006659, 2120006674, DOD161649, 2120007411 a 2120007537 a za jeho dodání vyfakturovala společnost Cxxx xxx xxxy s. r. o. částku 202 078 Kč. Dne 1. 12. 2017 k dodání žádného zboží nedošlo. Pohledávku na zaplacení kupní ceny za dodané zboží uplatnila žalobkyně v insolvenčním řízení zahájeném proti společnosti na základě insolvenčního návrhu podaného jejím likvidátorem dne 28. 12. 2017. Žalovaný, který byl do 15. 12. 2017 xxx společností Cxxx xxx xxxy s. r. o., insolvenční návrh nepodal, ačkoli společnost měla již v únoru 2017 závazky vůči více věřitelům, jež neplnila po dobu delší tří měsíců po lhůtě splatnosti. V insolvenčním řízení žalobkyně obdržela na uspokojení svých pohledávek částku 272 882,13 Kč, a tyto pohledávky tak byly uspokojeny v míře 13,8269 %.
25. Zjištěný skutkový stav soud právně posoudil podle úpravy obsažené v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“) a zákoně č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“), neboť pro náhradu škody vzniklé v důsledku porušení zákona je rozhodným okamžikem pro určení, jaká hmotněprávní úprava se má použít, okamžik porušení povinnosti.
26. Podle § 3 odst. 1 IZ dlužník je v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžitě závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen „platební neschopnost“). Podle odstavce 2 citovaného ustanovení má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžitě závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí,

nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

27. Podle § 98 odst. 1 IZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou – podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Tuto povinnost má i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu proto, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik.
28. Podle § 99 IZ osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti (odst. 1). Škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel (odst. 2). Osoba uvedená v odstavci 1 se odpovědnosti za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat (odst. 3).
29. Podle § 165 odst. 4 IZ není-li dále stanoveno jinak, plnění poskytnuté věřiteli po rozhodnutí o úpadku postupem podle tohoto zákona k uspokojení jeho pohledávky se započte nejprve na jistinu, pak na úroky, poté na úroky z prodlení a nakonec na náklady spojené s uplatněním pohledávky.
30. Podle § 2952 o. z. se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Záleží-li skutečná škoda ve vzniku dluhu, má poškozený právo, aby ho škůdce dluhu zprostil nebo mu poskytl náhradu.
31. Odpovědnost za škodu způsobenou porušením povinnosti podat insolvenční návrh ve smyslu § 99 o. s. ř. je obecnou občanskoprávní odpovědností, pro jejíž vznik je nutné naplnění čtyř předpokladů – porušení povinnosti, vznik škody, příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vzniklou škodou a zavinění (k tomu viz například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2019, sp. zn. 29 Cdo 4461/2017, a judikatura v něm citovaná). Insolvenční zákon však v § 99 tyto předpoklady modifikuje. Vznik odpovědnosti je vázán na porušení povinnosti dlužníka nebo jeho zákonného zástupce, statutárního orgánu či likvidátora podat jménem dlužníka insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděli (nebo při náležité pečlivosti mohl dozvědět) o jeho úpadku, stanovená v § 98 odst. 1 a 2 IZ. Žalobce proto tíží povinnost tvrzení a důkazní povinnost o tom, že dlužník byl v úpadku (v kterékoli z jeho forem), že žalovaný se o úpadku dozvěděl (nebo měl dozvědět, pokud postupoval s náležitou péčí) a že bez zbytečného odkladu nepodal insolvenční návrh. Škoda nebo jiná újma podle § 99 odst. 2 IZ spočívá v rozdílu mezi výší pohledávky, kterou věřitel přihlásil u insolvenčního soudu a která byla v insolvenčním řízení zjištěna, a částkou, již věřitel v insolvenčním řízení obdržel na uspokojení této pohledávky. Příčinná souvislost a zavinění se presumují. Je tudíž na žalovaném, aby prokázal, že pozdní podání insolvenčního návrhu nemělo vliv na rozsah (míru) uspokojení jeho pohledávky (například že se dlužníkovo jmění do doby podání insolvenčního návrhu nezměnilo, tj. nedošlo ke snížení hodnoty jeho majetku ani ke zvýšení jeho závazků), a tím prokázal neexistenci příčinné souvislosti, a své odpovědnosti se tak zprostil. Stejně tak je na žalovaném, aby případně tvrdil a prokázal, že svou povinnost nesplnil v důsledku okolností nezávislých na jeho vůli, ačkoli vynaložil veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat, aby tyto překážky odvrátil.
32. V řízení bylo prokázáno, že společnost Cxxx xxx xxy s r. o. měla nejpozději v únoru 2017 závazky vůči dvěma věřitelům po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti. Protože tyto závazky neplnila po

dobu delší tří měsíců po lhůtě splatnosti, v souladu s § 3 odst. 2 písm. b) IZ se uplatní vyvratitelná právní domněnka, že je nebyla schopna plnit. Bylo proto na žalovaném, jenž úpadek společnosti sporoval, aby tuto domněnku vyvrátil. Žalovaný argumentoval tím, že společnost měla v rozhodné době dostatek majetku, zahrnujícího zejména pohledávky z obchodních vztahů, který mohla k úhradě svých závazků využít. Soud v souladu s ustálenou rozhodovací praxí (viz například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 12. 2010, sen. zn. 29 NSCR 10/2009, uveřejněné pod č. 80/2011 Sbírky rozhodnutí a stanovisek) podrobil tyto pohledávky testu likvidity a dospěl k tomu, že pro účely vyvrácení domněnky nelze k pohledávkám přihlížet, a to pro jejich faktickou nevymahatelnost. Jestliže totiž dlužníci společnosti Cxxx xxx xxxy s. r. o. nezaplatili tyto pohledávky ve lhůtách splatnosti, lze mít důvodné pochybnosti o jejich dobytosti. V řízení tudíž byly naplněny všechny znaky obsažené v § 3 odst. 1 IZ, což znamená, že společnost Cxxx xxx xxxy s. r. o. byla v únoru 2017 v úpadku ve formě platební neschopnosti. Soud přitom nemá pochyb o tom, že žalovaný si jako xxx a xxx společnosti, který měl navíc na starost přijímání faktur, musel být vědom. Stejný závěr ostatně vyšel najevo i v trestním řízení. Odpovědnostní titul je tudíž dán.

33. Dále soud posuzoval, zda žalobkyni vznikla škoda. Prvně soud uvádí, že se nemohl ztotožnit s názorem žalobkyně, že soud v řízení není oprávněn zkoumat skutečnou výši škody a že je povinen vycházet při stanovení výše škody z rozdílu mezi zjištěnou výší pohledávek přihlášených žalobkyní do insolvenčního řízení a částkou, kterou žalobkyně v insolvenčním řízení na své pohledávky obdržela, bez zřetele na námitky, které proti přihlášeným pohledávkám vznesl žalovaný. Důvodem je skutečnost, že žalovaný nebyl účastníkem insolvenčního řízení, a závěry insolvenčního soudu týkající se zjištění pohledávky tak pro něj nemohou být závazné, neboť žalovaný nebyl ani dlužníkem a dokonce ani jednatelem dlužníka. Ostatně, ani sám dlužník nemá v insolvenčním řízení žádné prostředky, kterými by mohl zjištění pohledávky zabránit, pakliže se insolvenční správce neztotožní s jeho námitkami a nepromítne je do svého popěrného úkonu. Popření dlužníkem má totiž při řešení úpadku konkursem jen ten účinek, že výpis z upraveného seznamu přihlášených pohledávek není exekucním titulem (§ 192 odst. 3 IZ). Z toho vyplývá, že soud musí dlužníku a dalším povinným osobám podle § 98 odst. 2 poskytnout v řízení o náhradu škody způsobené porušením povinnosti podat insolvenční návrh plnou příležitost k uplatnění jejich námitek proti existenci a výši pohledávky přihlášené do insolvenčního řízení.
34. Současně soud nesouhlasí ani se žalobkyní v tom smyslu, že otázka vzniku škody byla již jednou závazně vyřešena odvolacím soudem a soud prvního stupně již dále nemá tuto otázku zkoumat. K tomu soud uvádí, že, jak vyslovil již odvolací soud, škoda vznikla pouze ve výši rozdílu mezi výší pohledávky, kterou věřitel přihlásil u insolvenčního soudu a která byla v insolvenčním řízení zjištěna, a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení obdržel na uspokojení této pohledávky (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. prosince 2015, sp. zn. 29 Cdo 4269/2014, uveřejněného pod číslem 11/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), tedy soud prvotně zkoumal, výši rozdílu mezi výší pohledávky, kterou věřitel přihlásil u insolvenčního soudu a která byla v insolvenčním řízení zjištěna, a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení obdržel na uspokojení této pohledávky. Jelikož v řízení bylo prokázáno, že v insolvenčním řízení bylo na pohledávky žalobkyně plněno v rozsahu 13,8269 %, má soud za to, že pohledávky žalobkyně nejsou v tomto rozsahu oprávněné. Soud v této souvislosti nemohl přisvědčit námitce žalobkyně, že obdržené plnění se přednostně započítlo na jiné pohledávky, dříve splatné. Věřitelé se totiž v souladu s § 306 odst. 3 IZ uspokojují v konkursu poměrně a nejinak tomu platí pro jejich pohledávky (srov. dikce § 244). Žalobkyně v insolvenčním řízení obdržela na uspokojení svých pohledávek částku 272 882,13 Kč, která se podle § 165 odst. 4 IZ započítla na jistinu každé z žalobkyní uplatněných pohledávek. Jistina pohledávek žalobkyně tak byla uspokojena v míře 13,8269 %, tedy žaloba je v rozsahu 13,8269 % částky 695 865 Kč nedůvodnou.
35. Otázka vzniku škody pak úzce souvisí i se zkoumáním příčinné souvislosti, tedy toho, zda žalobkyní vymezená škoda u každé jednotlivé pohledávky je v příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem.

V dané věci se presumuje příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vzniklou škodou a ponechává na škůdci, aby příčinnou souvislost mezi těmito dvěma složkami odpovědnosti vyvrátil.

36. Žalovaný v rámci své procesní obrany namítal, že žalobkyně společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o. vyfakturované zbožím, které je uvedeno v jednotlivých dodacích listech, nedodala, tedy se jedná o neexistentní pohledávky. Právní teorie je ustálena v názoru, že důkazní břemeno ohledně určitých skutečností leží na tom účastníku řízení, který z existence těchto skutečností vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky; jde o toho účastníka, který existenci těchto skutečností také tvrdí (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 29. 10. 1997, sp. zn. 2 Cdon 257/97, uveřejněný v časopise Právní rozhledy č. 7, ročník 1998). Soud připomíná, že prokázání vzniku pohledávky přihlášené do insolvenčního řízení v tomto případě tíží žalobkyni, neboť sama skutečnost, že pohledávka byla přihlášena a v insolvenčním řízení nebyla popřena, nemůže znamenat odepření možnosti žalovanému, který nebyl účastníkem insolvenčního řízení, namítat neexistenci pohledávky. Soud proto provedl dokazování dodacími listy, fakturami, výsledkem svědků a výsledkem žalobkyně a z těchto důkazů vzal za prokázané, že žalobkyně na základě objednávky společnosti dodala společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o. zboží uvedené v dodacích listech č. DOD170288, DOD171783, DOD172138, 2120006044, 2120006109, 2120006659, 2120006674, DOD161649, 2120007411 a 2120007537 a že žalobkyně společnosti za dodání tohoto zboží vyfakturovala částku 202 078 Kč, vycházející z obvyklé prodejní ceny snižené o předem dohodnutou slevu (rabat). Právní poměr mezi žalobkyní a společností Cxxx xxx xxy s. r. o. je tak třeba posuzovat jako kupní smlouvu ve smyslu § 2079 odst. 1 o. z. a pohledávky žalobkyně jako pohledávky na zaplacení kupní ceny, tedy nelze dovodit, že by se jednalo o pohledávky fiktivní, neb žalobkyně jejich existenci prokázala.
37. Oproti tomu má soud za to, že v průběhu řízení bylo postaveno na jisto, že ostatní pohledávky nejsou důvodné. Prvně je třeba konstatovat, že výsledkem žalobkyně bylo prokázáno, že oproti skutkovým tvrzením uplatňovaným jak v insolvenčním řízení, tak po značnou část tohoto řízení, dne 1. 12. 2017 k dodání žádného zboží nedošlo, což ostatně potvrdily i výsledky svědků (zejména P. a P. C.). Žalobkyně v žalobě uvedla, že požaduje zaplacení částky 695 865 Kč za jednotlivé faktury, které vznikly dodáním stavebního materiálu a které byly na seznamu uvedeném likvidátorem společnosti. K výzvě soudu ke specifikaci pohledávek žalobkyně uvedla konkrétní faktury a konkrétní dodací listy, čímž po skutkové stránce specifikovala pohledávky (tedy jaké konkrétní zboží a jakého konkrétního dne bylo dodáno a kdo a kdy ho za společnost převzal), které žádá uhradit. Až po provedení dokazování změnila žalobkyně v rozporu s koncentrací řízení svá skutková tvrzení a argumentovala tím, že dodací listy vystavené 1. 12. 2017 nahrazují dřívější dodací listy (které již údajně byly skartovány). K tomu je třeba uvést, že žalobkyně se skutkovým vymezením své pohledávky odchyluje od skutkového stavu, o který své pohledávky opřela nejen v tomto řízení, ale co je podstatnější i v insolvenčním řízení. Věřitel, jenž uplatňuje svou pohledávku v insolvenčním řízení, má podle § 174 odst. 2 IZ povinnost vylíčit své přihlášce skutečnosti, na kterých se jeho pohledávka zakládá, v rozsahu vylučujícím možnost záměny takto vymezeného skutku s jiným skutkovým dějem (k tomu viz například usnesení Vrchního soudu v Praze 23. 7. 2018, č. j. 2 VSPH 663/2018-P3-29, MSPH XXX, vydané v rámci insolvenčního řízení proti společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o., a judikatura v něm citovaná). Žalobkyně této povinnosti dostala tím, že ve své přihlášce odkázala na faktury, z jejichž obsahu se podává vazba na konkrétní dodávku, individualizovanou datem vystavení dodacího listu (datem uskutečnění dodávky potvrzené příslušnou osobou zastupující dlužníka) a dalšími skutečnostmi dostatečně identifikujícími pohledávku. Nelze proto akceptovat, aby nyní (v rámci řízení o náhradu škody způsobené porušením povinnosti podat insolvenční návrh) žalobkyně vztahovala svou pohledávku ke zboží dodanému v jiných dnech a k jiným dodacím listům. Nebyla by totiž zachována totožnost skutku. Výpověď žalobkyně, podle které měly dodací listy vystavené 1. 12. 2017 nahrazovat dřívější dodací listy, navíc soud hodnotil jako nepřesvědčivou. První důvodem je, že obsah výpovědi nekorespondoval se skutkovými zjištěními učiněnými z výsledku svědků P. C. a P. C.. Ti popřeli, že by poté, co skončil jejich pracovní poměr ke společnosti Cxxx xxx xxy s. r. o., podepisovali

jakékoli další dodací listy. Ze samotné výpovědi žalobkyně se navíc podává, že fakturace probíhala v delších, zpravidla měsíčních časových intervalech s tím, že bylo běžnou praxí, že se všechny dodací listy vystavené ve fakturačním období zahrnou do jedné faktury, jinými slovy, bylo naprosto běžné, že jednou fakturou se fakturuje více dodacích listů, tedy nebylo logického důvodu vystavovat jiné dodací listy s jiným datem převzetí. Tvrzení ohledně vystavování souhrnných dodacích listů považuje soud za naprosto nevěrohodné v případě dodacích listů 2178688 a 2178690 a faktur se stejnými čísly, když těmito byly fakturovány částky 1 004,30 Kč a 607,40 Kč. Soud toto dále již ale nezkoumal, neb by zkoumal ohledně žalobou uplatněných pohledávek jiný skutkový stav, než jaký byl vymezen v insolvenčním řízení, což je nepřipustné, neb žalovaný může odpovídat pouze za pohledávky, které byly uplatněny v insolvenčním řízení. V případě faktury 2175944 a dodacího listu EXV1760207 pak soud má za to, že příjemcem z dodacího listu měla být sama žalobkyně a k tomu vystavená faktura neodpovídá ani množstvím a ani cenou přiloženému dodacímu listu. V případě faktury 2177654 doložené dodacím listem DOD 172612 tuto oproti tvrzení žalobkyně nepodepsal pan H. a nikdo nepotvrdil podpis ani u faktury 2178641 doložené dodacím listem 2120007833. Soud tedy žalobu ohledně pohledávek mají původ v dodacích listech č. DOD172612 (21. 7. 2017), EXV1760207 (31. 8. 2017), 2120007833 (21. 11. 2017), 2178639, 2178674, 2178683, 2178688, 2178690 a 212007998 (1. 12. 2017) zamítl, neboť škoda v nich uvedená nemohla vzniknout v příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem, tedy nepodáním včasného insolvenčního návrhu. (výrok II.)

38. Jak již bylo uvedeno výše, v průběhu řízení se žalobkyni podařilo prokázat existenci pohledávek za zbožím uvedeném v dodacích listech č. DOD170288, DOD171783, DOD172138, 2120006044, 2120006109, 2120006659, 2120006674, DOD161649, 2120007411 a 2120007537 celkem fakturovaných částkou 202 078 Kč. Od pohledávek je ale, jak již soud uvedl výše, třeba odečíst plnění, které žalobkyně v insolvenčním řízení obdržela na uspokojení své pohledávky. Jelikož jistina pohledávek žalobkyně byla uspokojena v míře 13,8269 %, použitím tohoto koeficientu uspokojení na vyfakturovanou cenu (202 078 Kč) a odečtením takto zjištěné částky (27 944 Kč) soud dospěl k tomu, že žalobkyni vznikla škoda v příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem ve výši 174 137 Kč, tedy v této části byly naplněny předpoklady pro vznik práva na náhradu škody.
39. Výše popsané úvahy vedly soud k tomu, že žalobě částečně (v rozsahu částky 174 137 Kč) vyhověl (výrok I. tohoto rozsudku). V rozsahu částky 521 728 Kč, odpovídající hodnotě výše uvedených problematických dodávek a hodnotě plnění obdrženého v insolvenčním řízení, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II. tohoto rozsudku).
40. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 151 ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř. a žalovanému, který ve věci zaznamenal větší procesní úspěch, přiznal na náhradě těchto nákladů částku 146 237 Kč (výrok III tohoto rozsudku). Žalovaný byl v řízení zastoupen advokátem, náleží mu proto náhrada nákladů na zastupování ve výši 292 473 Kč, tvořených odměnou advokáta podle § 7 bodu 6 a § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve výši 227 550 Kč za dvacet úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě ze dne 2. 7. 2018, 30. 4. 2019, 16. 6. 2020, 19. 8. 2020, 5. 10. 2020, 26. 10. 2020, 11. 11. 2020, účast na jednáních dne 19. 3. 2019, 1. 10. 2019, 18. 11. 2019, 30. 6. 2020, 5. 10. 2020, 8. 3. 2022, 29. 2. 2024, 2. 5. 2024, 20. 8. 2024, 1. 10. 2024 a 22. 11. 2024, odvolání ze dne 4. 1. 2021 a vyjádření k odvolání ze dne 19. 9. 2022) po 11 100 Kč a jeden půlúkon (jednání dne 25. 5. 2020, které bylo pouze odročeno za účelem dalšího obeslání svědků), paušální náhradou hotových výdajů ve výši 6 300 Kč za jednadvacet úkonů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, cestovné ve výši 5 462,70 Kč za šest cest z Prahy do Kolína a zpět o vzdálenosti 140 km, uskutečněných osobním automobilem tovární značky Subaru, RZ UH 421882, o průměrné spotřebě 7,23 litrů/ 100 km při ceně benzínu 33,10 Kč a sazbě základní náhrady 4,1 Kč/km v roce 2019 a při ceně benzínu 32 Kč a sazbě základní náhrady 4,2 Kč/km v roce 2020, náhradou za ztrátu času ve výši 2 400 Kč za dvacet čtyři půlhodin po 100 Kč a náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 50 760 Kč dle § 137 o. s. ř. Protože žalovaný nebyl

ve věci úspěšný zcela, žalobkyně je povinna nahradit pouze poměrnou část jeho nákladů. Žalobkyně byla úspěšná v částce 174 137 Kč (tedy z 25 %) a žalovaný v částce 521 728 Kč (tedy z 75 %), rozdíl jejich úspěchů je tedy roven 50 %. Soud proto žalobkyni uložil, aby nahradila právě polovinu nákladů, jež žalovaný vynaložil v souvislosti s bráněním svých práv. O povinnosti žalobkyně uhradit náklady řízení k rukám zástupce žalovaného bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

41. O lhůtě k plnění soud ve výroku o věci samé i ve výroku o náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s § 160 odst. 1 části věty před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuční návrh.

Praha 21. listopadu 2024

Mgr. Jana Příbylová v.r.
soudkyně